

تعاون، سال بیست و یکم، دوره جدید، شماره ۱، بهار ۱۳۸۹

راهکارها و الگوهای ترویج و توسعه تعاونیهای آموزشگاهی در استان خراسان جنوبی از دیدگاه دانشآموزان

الهام افتخاری گل^۱، دکتر علیقلی حیدری^۲، دکتر جواد محمدقلی نیا^۳،
دکتر کوروش روستا^۴

چکیده

توسعه تشكلهای دانشآموزی یکی از سیاستهای اجرایی آموزش و پرورش به شمار می‌آید که با هدف برانگیختن حسن مشارکت دانشآموزان و افزایش توانمندیهای اجتماعی و نگرشی آنان برنامه‌ریزی شده است. تعاونیهای آموزشگاهی به عنوان نوعی از این تشكلهای مسائل و مشکلاتی در اجرا و سازماندهی دارند که بدین منظور تحقیق حاضر با هدف بررسی الگوهای ترویج و توسعه تعاونیهای آموزشگاهی در سال ۱۳۸۸ انجام پذیرفته است. این

۱. کارشناس ارشد ترویج و آموزش کشاورزی e-mail: eftekhari_elham@yahoo.com

۲. مدرس دانشگاه و مدیر کل دفتر تحقیقات و ارتقای بهره‌وری بخش تعاون، وزارت تعاون e-mail: aliheidary1345@yahoo.com

۳. مدرس دانشگاه و مشاور معاونت پژوهش، آموزش و کارآفرینی تعاونیها، وزارت تعاون e-mail: mohammadgholinia@yahoo.com

e-mail: roosta_kurosh@yahoo.com

۴. استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند

تحقیق از نوع کاربردی و کمی و از نوع حال و آینده‌نگر است. جامعه آماری تحقیق، دانشآموزان عضو هیئت مدیره تعاونیهای آموزشگاهی در استان خراسان جنوبی را دربرمی‌گیرد که به علت محدود بودن تعداد تعاونیهای آموزشگاهی استان، سرشماری شده‌اند. برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه و مصاحبه استفاده شده است و روایی ابزار جمع‌آوری اطلاعات را کارشناسان، مدیران و پژوهشگران تأیید کرده‌اند و پایابی نیز به وسیله ضریب آلفای کرونباخ به میزان 0.79 اندازه‌گیری شده است.

نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که هیچ‌گونه رابطه معنی‌داری بین متغیرهای شخصی پاسخگویان و ویژگیهای تعاونی با عوامل مؤثر بر موقفيت، عدم موقفيت و توسعه تعاونیهای آموزشگاهی از دیدگاه دانشآموزان وجود ندارد. در دسته‌بندی عوامل مؤثر بر موقفيت تعاونیها از تحلیل عاملی نوع R استفاده شد که در نهایت عوامل حمایتی، تربیتی، عملکردی-اقتصادی، اجتماعی، کارامدی-اطلاع‌رسانی به عنوان عوامل مؤثر در موقفيت تعاونیها دسته‌بندی شدند که در مجموع $45/69$ درصد واریانس عوامل مؤثر بر موقفيت تعاونیهای آموزشگاهی را تبیین می‌کنند. عوامل عدم موقفيت تعاونیهای آموزشگاهی نیز عبارتند از عوامل برنامه-ساختاری، نظارتی-قانونی، زمانی-اداری، نیازمندی-مشارکتی و اهدافی-کارکردی که در مجموع $96/70$ درصد واریانس عوامل مؤثر بر عدم موقفيت را تبیین می‌نمایند. عوامل مؤثر بر توسعه تعاونیهای آموزشگاهی نیز عوامل انگیزشی-آگاهی، آموزشی، برنامه‌ای-توسعه‌ای، حمایتی، مسئولیت‌پذیری و گروههای همسال هستند که در مجموع $68/79$ درصد واریانس عوامل مؤثر بر توسعه تعاونیها را تبیین می‌کنند.

کلیدواژه‌ها:

تعاونیهای آموزشگاهی، موقفيت، توسعه و ترويج، تشکلهای دانش آموزی

مقدمه

مدرسه و دیگر ساختارهای رسمی آموزش، بستری می‌باشند که بسیاری از ویژگیهای اخلاقی و رفتاری دانشآموزان را در آینده رقم خواهند زد. دانش آموز در چنین ساختارهایی

بسیاری از رفتارهای اجتماعی را به واسطه امکان همکاری، رقابت و تضاد به عنوان بخشی از فرایندها و الزامات نهادی مطرح می‌آموزد و در زندگی آینده، خاصه در ابعاد اجتماعی، آن را نشان می‌دهد (غفارزاده، ۱۳۸۰). تمرين مشارکت و مهارت آموزی در فعالیتهای مرتبط با تشکلهای دانش آموزی، از جمله ابزارهایی است که فرد را جهت برقراری ارتباط با سایرین یا دیگر کنش‌گران اجتماعی آماده می‌سازد (سمبوکو، ۱۳۸۸).

غالب تشکلهای مطرح شده برخوردار از حالتی دینی- ارزشی و فرهنگی- سیاسی‌اند و کمتر به مباحث مرتبط با توامندسازی اقتصادی و اجتماعی دانش آموزان و رقابت آنها در دنیای خارج توجه کرده‌اند (محمد قلی نیا، ۱۳۸۳؛ طهماسبی، ۱۳۸۱؛ شهین دخت، ۱۳۷۸). در چنین شرایطی است که تشکلهای دانش آموزی مطرح در قالب تعاوینها، به دلیل توأماني ابعاد اجتماعی و اقتصادی و همچنین توسعه متوازن سرمایه‌های اجتماعی در کنار توسعه منابع انسانی از جایگاه ویژه برخوردار خواهند شد و باید به طور خاص روی آنها سرمایه‌گذاری کرد.

تشکلهای دانش آموزی به عنوان یکی از سیاستهای اجرایی بخش آموزش و پرورش، سالهای بسیاری است که با اهداف مختلف و با عنوانین و طرحهای گوناگون در مدارس کشور اجرا می‌شوند (سبحانی نژاد، ۱۳۷۹). هریک از این تشکلهای با هدف برانگیختن حس مشارکت در دانش آموزان و سپردن بخشی از وظایف به آنها در جهت پذیرش نقشهای اجتماعی ایجاد و در سطح مدارس پیاده شده‌اند. مشارکت پذیری دانش آموزان می‌تواند به صور گوناگونی نظیر مشارکت در برنامه ریزی درسی و آموزشی، ابعاد اجتماعی و ارتباط نظام آموزشی با سایر نظامهای مطرح در جامعه از جمله نظامهای اجتماعی- فرهنگی و مواردی از این دست صورت پذیرد و زمینه را جهت تصمیم‌گیری تعاملی و چندسویه در کنار برآورده سازی برخی از نیازمندیهای منتج از زندگی گروهی و جمعی در دانش آموزان فراهم سازد (مشیری زاده، ۱۳۷۷).

از طرف دیگر، بررسیها و نتایج عملکردی نشان می‌دهد که متأسفانه بیشتر افرادی که از مراکز آموزشی و دانشگاهی فارغ التحصیل می‌شوند، به دلیل نداشتن تجربه و مهارت‌های

عملیاتی مورد نیاز بازار، با مشکلات بسیار روبه رو هستند و اعتماد به نفس کافی برای شروع کار ندارند و به همین دلیل بیشتر تمایل به انجام فعالیتهای دفتری و غیر تولیدی دارند و کمتر در نقش کارآفرین عمل می‌کنند و ایده‌ها و آموخته‌های خود را در قالب یک حرفه یا شغل پیاده می‌سازند. از طرف دیگر، ترکیب سنی کشور حاکی از جوان بودن آن دارد و لذا توجه به نهادهای مرتبط با جوانان که آینده سازان جامعه می‌باشند، اهمیت ویژه‌ای دارد. آشنایی با تعاون در سنین نوجوانی می‌تواند گامی مهم برای ورود این افراد به عرصه‌های مختلف باشد. تعاون در قلمرو آموزش و پرورش و نهايتأً ایجاد تعاوينيهای آموزشگاهی تمایل به فعالیتهای اجتماعی دارد که حس مسئولیت پذیری و به کارگیری ابتکارات را در راستای تأمین نیازهای جمعی در نوجوانان و جوانان تقویت کنند و آنان را برای ورود به زندگی مستقل آینده و دفع موانع و مشکلات آماده سازند(بنی فاطمه، ۱۳۸۱).

یکی دیگر از ابعاد ضرورت و اهمیت این موضوع تأکیدات سیاستهای اصل ۴۴ قانون اساسی، سند برنامه چهارم کشور و همچنین راهبردهای توسعه بخش تعاون بر توسعه تعاوينيهای آموزشگاهی می‌باشد با گونه‌ای که در سیاستهای اصل ۴۴ قانون اساسی در بند ب، دو مورد به شکل تخصصی‌تر با بحث تعاوينيهای آموزشگاهی مرتبط می‌باشد (۱. حمایت دولت از تشکیل و توسعه تعاوينها از طریق روش‌هایی از جمله تخفیف مالیاتی، ارائه تسهیلات اعتباری حمایتی به وسیله کلیه مؤسسات مالی کشور و پرهیز از هر گونه دریافت اضافی دولت از تعاوينها نسبت به بخش خصوصی و ۲. توسعه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای و سایر حمایتهای لازم به منظور افزایش کارامدی و توانمندی تعاوينيهای آموزشگاهی) (معاونت تحقیقات، آموزش و ترویج، ۱۳۸۶).

در ایران تشکیل تعاوينيهای آموزشگاهی سابقه نسبتاً کوتاه دارد که از لحاظ تاریخی هم این موضوع توجیه شده است. تا سال ۱۳۸۶، تعداد ۱۶۴۴۲ تعاوني در مدارس سراسر کشور با بیش از ۱۴۳۱۶۵۹ عضو در حال فعالیت بوده که در مقایسه با جمعیت دانش آموزی کشور، رقمی کمتر از ۱۰ درصد مدارس را پوشش می‌داد. لذا به نظر می‌رسد آشنایی با

تعاونیهای آموزشگاهی در مدارس اهمیت ویژه‌ای دارد و به منظور توسعه و تقویت این تعابونیها و ترویج فرهنگ عمومی تعامل در کشور و افزایش توانمندی و ایجاد روحیه کارآفرینی، مسئولیت پذیری، مشارکت جویی و کارگروهی در دانشآموزان، می‌باید راهکارهایی در این راستا ارائه نمود (مرکز آمار ایران، ۱۳۸۷).

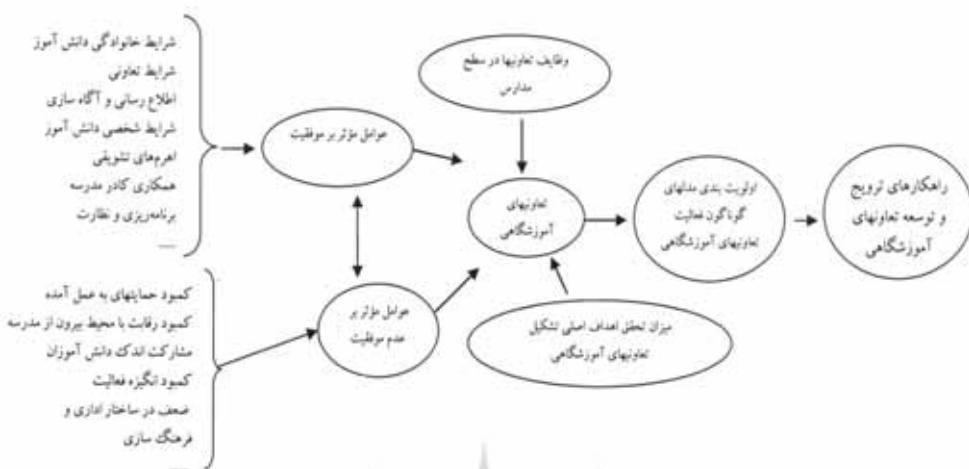
با توجه به مطالب فوق، تشکلهای دانش آموزی به دلیل آثار نهادی متعدد و دامنه وسیع پوشش پذیری و همچنین کارکردهای متعدد به عنوان بخشی از نظام مشارکتی نهاد آموزش و پرورش در سطوح خرد، اهمیت ویژه‌ای دارند. توجه به این نکته که چرا تعداد زیادی از تشکلهای ایجاد شده از بین رفته و یا دارای نقش حاشیه‌ای شده اند، میان این مهم است که توجه عمیق در جهت شناخت هرچه بیشتر این تشکلهای شرایط حاکم بر آنها و میزان تحقق پذیری اهداف تعیین شده شان صورت نپذیرفته و بدیهی است که کارا تر کردن چنین تشکلهایی به عنوان آغازی در تمرین شهروندی و مردم سالاری گامی مؤثر در افزایش اثربخشی نظام آموزشی اقتصادی-اجتماعی کشور محسوب می‌شود. در این تحقیق نیز سعی شده است با بررسی مسائل و مشکلات تعابونیهای آموزشگاهی، راهکارهای توسعه این تعابونیها ارائه گردد.

پیشینه تحقیق

تحقیقات پیشین بر حوزه‌های مختلف تشکلهای دانش آموزی تأکید داشته‌اند که بررسی این تحقیقات در رسیدن به چارچوب مفهومی مناسب ما را یاری می‌کند. طهماسبی (۱۳۸۱) عوامل مؤثر بر توسعه تشکلهای دانش آموزی را متغیرهای مسئولیت پذیری، مشارکت پذیری، آگاهی اجتماعی و سیاسی، نظم پذیری و در نهایت فعالیتهای خارج از مدرسه می‌داند. در تحقیق دیگر محمد قلی نیا (۱۳۸۳) متغیرهایی مانند عوامل فردی، نوع محیط آموزشگاهی و کارامدی تشکلهای را در جذب دانش آموزان مؤثر می‌داند. فلاحتی (۱۳۸۳) معتقد است که فضای مناسب در سوددهی تعابونیها مؤثر است، ولی اکثر تعابونیهای آموزشگاهی قادر چنین فضایی هستند.

بنی فاطمه(۱۳۸۱) مشکلاتی مانند نبود متولی، ساختار تشکیلاتی و کادر مجرب، عدم برگزاری جلسات توجیهی را از موانع توسعه تعاوینهای آموزشگاهی می‌داند. کالج بلیز تیچرز(Belize Teachers College, 2000) موفقیت تعاوینهای آموزشگاهی را در عواملی مانند موفقیت دانشآموز، ساختار و شرایط محیطی و زمینه‌ای جستجو می‌کند و پارانجوتی و دونگر (۱۳۸۸) از دلایل عدم موفقیت تعاوینها به عدم اطلاع رسانی کافی به دانش آموزان اشاره می‌کند. بوتالینگام (۱۳۸۸) بیان می‌کند که مشکلات تعاوینهای دانشآموزی، فقدان ساختارهای رسمی است و خلاء مدیریتی و رهبری و ضعف منابع مالی از موانع عمدۀ در توسعه تعاوینهای آموزشگاهی می‌باشد. کارول (Carrol, 2002) و کالج دوپیج (College of Dupage, 2000) نامتجانس بودن اعضا و اساسنامه‌های قدیمی تعاوی را عامل عدم موفقیت تعاوی می‌دانند و سمبوکو(۱۳۸۸) مهمترین اقدامات جهت جلب مشارکت دانش آموزان را اطلاع‌رسانی و برگزاری برنامه‌ها و جنبشهای فرهنگی می‌داند.^۱ یافته‌ها نشان می‌دهد که عمدۀ مشکلات شامل کم‌تجربگی، مشکلات اقتصادی، مشکلات مرتبط با کم‌آگاهی والدین و مدیران مدارس، کمبود جاذبه‌ها و نظایر آن است و با وجود تجارب حضور در تشکلهای دانشآموزی، غالب اعضای تعاوینهای دانشآموزی پشتونه آموزشی، تجربی و حمایتی لازم را حتی در سطح مدرسه نیز ندارند. در شکل ۱ عوامل تأثیرگذار بر موفقیت و عدم موفقیت تعاوینهای آموزشگاهی با توجه به مبانی نظری و تجربیات پیشین مشخص گردیده‌اند.

. این عوامل توسط میدوی کالج (Midway College, 2001) و ماستیک (Mastik, 2002) نیز تأیید شده‌اند.

شكل ۱. مدل مفهومی طراحی شده با توجه به مبانی نظری و ادبیات تحقیق

از آنجاکه مسئله اصلی پژوهش، شناخت راهکارها و الگوهای ترویج و توسعه تعاوینهای آغاز شگاهی است، لذا شناسایی عوامل مؤثر بر موفقیت و عدم موفقیت تعاوینها می‌تواند در این باره ضروری باشد.

مواد و روشها

تحقیق حاضر از نوع کمی و کاربردی و روش تحقیق نیز تعاملی از مجموع روش‌های توصیفی و همبستگی می‌باشد. متغیرهای مستقل تحقیق حاضر در چند دسته متغیرهای شخصی، متغیرهای مرتبط با شرایط تعاوینهای آغاز شگاهی و متغیرهای مرتبط با موفقیت و عدم موفقیت تعاوینهای آغاز شگاهی تقسیم‌بندی می‌شوند. متغیر وابسته تحقیق نیز راهکارهای ترویج و توسعه تعاوینهای آغاز شگاهی از دید دانش آموزان عضو هیئت مدیره تعاونی می‌باشد.

جامعه آماری شامل دانش آموزان عضو هیئت مدیره تعاوینهای آغاز شگاهی می‌باشد، لذا جمعیت آماری انتخابی شامل یکی از دانش آموزان عضو هیئت مدیره تعاونی آغاز شگاهی است. جمع مدارس مطرح (راهنمایی و دبیرستان) با توجه به شرایط ذکر شده در سطح استان

خراسان جنوبی، ۳۰ مدرسه است که به تفکیک مدارس راهنمایی و دبیرستان (پسرانه و دخترانه) آورده شده‌اند. از آنجا که جامعه آماری تحقیق حاضر محدود می‌باشد، اقدام به سرشماری از افراد هدف شده است.

روش‌های جمع‌آوری اطلاعات شامل مطالعات کتابخانه‌ای، پرسشنامه و مصاحبه بوده و با توجه به نظرهای ارائه شده ۱۲ نفر از کارشناسان، مدیران و پژوهشگران، اقدام به سنجش روایی گردیده است. در طرح حاضر به کمک ضریب آلفای کرونباخ، اقدام به اندازه‌گیری پایایی شده و میزان آن برای پرسشنامه دانش آموzan ۰/۷۹ به دست آمده است. آمارهای توصیفی مورد نیاز بر حسب ضرورت شامل میانگین، میانه، نما یا مد، دامنه، بیشینه و کمینه، واریانس و ضریب تغییرات بوده و آمارهای استنباطی نیز شامل ضریب همبستگی اسپیرمن و پیرسون و ضریب وابستگی تتا (بررسی روابط بین متغیر اسمی در تعامل با متغیر فاصله‌ای یا شبیه فاصله‌ای) و آزمون پارامتری t می‌باشد. همچنین از تکنیک تحلیل عاملی جهت دسته‌بندی عوامل نیز استفاده گردیده است.

نتایج و بحث

۱. آمار توصیفی

۱.۱. ویژگیهای تعاونی آموزشگاهی

از دیدگاه دانش آموzan، ۶۰ درصد تعاونیها قبل از سال ۱۳۸۶ تأسیس شده‌اند. میانگین تعداد اعضای تعاونیها ۵۱ نفر و میزان سرمایه آنها ۱۳۳ هزار تومان بوده است. ۷۷ درصد دانش آموzan بیان داشته‌اند که مکان ویژه برای تعاونیها در مدرسه وجود دارد. سایر ویژگیهای تعاونیها مورد بررسی در جدول ۱ آمده است.

جدول ۱. ویژگیهای تعاوینهای آموزشگاهی از دیدگاه پاسخگویان

سابقه تشکیل و تعداد اعضا	دوره‌های زمانی	دانش آموزان
سابقه تشکیل تعاوی	قبل از سال ۱۳۸۰	۶۰ درصد
	از سال ۱۳۸۵-۱۳۸۰	۱۶/۷ درصد
	بعد از ۱۳۸۵	۲۳/۳
تعداد اعضای تعاوی	کمتر از ۵۰ نفر	۶۳/۳
	بین ۵۰ تا ۱۰۰ نفر	۲۶/۷
	بالاتر از ۱۰۰ نفر	۱۰
میزان سرمایه	میانگین	۱۳۳۶۸۰
	انحراف معیار	۱۵۵۶۲۹
وجود مکان اختصاصی برای تعاوی	دارد	۷۶/۷
	ندارد	۲۳/۳

مأخذ: یافته‌های تحقیق

۲.۱ عوامل مؤثر بر موفقیت تعاوینهای آموزشگاهی

نتایج به دست آمده در جدول ۲ نشان می‌دهد که سابقه همکاری دانش آموزان، حمایت و تشویق خانواده، میزان اجتماعی بودن خانواده‌ها، مقبولیت اجتماعی تعاوینهای دانش آموزی و میزان ارتباط والدین و دانش آموزان با مدارس بر موفقیت تعاوینهای تأثیر زیادی دارند و این نشان می‌دهد که عوامل اجتماعی و فرهنگی بر موفقیت این تعاوینهای مؤثرند. تهیه و انتشار داستانها و قصه‌های مربوط به تعاوینها و ارائه مقالات با عنوان تعاوینهای دانش آموزی کمترین اولویت را در موفقیت تعاوی دارند.

جدول ۲. اولویت‌بندی عوامل مؤثر بر موفقیت تعاونیهای آموزشگاهی از دیدگاه دانشآموزان

اولویت‌بندی عوامل مؤثر بر موفقیت	میانگین رتبه‌ای	انحراف معیار	ضریب تغییرات
وضعیت اقتصادی خانواده دانش آموزان	۳/۶	۱/۱۹	۰/۷۳۱
میزان اجتماعی بودن خانواده و تشویق دانش آموزان به عضویت در تعاونی	۳/۶۷	۰/۹۹	۰/۲۷۱
میزان ارتباط والدین دانش آموزان با مدرسه	۳/۵۳	۰/۹۷	۰/۲۷۵
سطح تحصیلات والدین	۳/۵۰	۰/۹۷	۰/۲۷۸
حمایت و تشویق خانواده دانش آموز برای مشارکت در فعالیتهای اجتماعی	۳/۸۳	۱/۰۲	۰/۲۶۶
مقبولیت اجتماعی تعاونیهای دانش آموزی در بین والدین	۳/۵۹	۰/۹۸	۰/۲۷۴
حمایت مالی والدین از تعاونیهای آموزشگاهی	۳/۳۸	۱/۴۲	۰/۴۲۲
حمایت مالی مدرسه و دیگر ادارات دولتی و خصوصی	۳/۴۰	۱/۶۷	۰/۴۹۲
تعداد دانش آموزان مشغول به تحصیل در مدرسه که عضو تعاونی هستند	۳/۱۷	۰/۹۵	۰/۳۰۰
سابقه فعالیت تعاونی آموزشگاهی	۳/۳۱	۱/۳۱	۰/۳۹۶
عملکرد دوره‌های پیشین تعاونیهای آموزشگاهی	۳/۲۴	۱/۱۲	۰/۳۴۶
وجود مکان مناسب در مدرسه برای ایجاد تعاونی آموزشگاهی	۳/۲۵	۱/۳۲	۰/۴۰۷
وجود وسایل ، امکانات و قسمهای لازم برای چیدن مواد غذایی و سایر اقلام تعاونی	۳/۳۸	۱/۳۲	۰/۳۹۱
افزایش ساعت کار و فعالیت تعاونیهای آموزشگاهی	۳/۲۵	۱/۴۶	۰/۴۴۸
اطلاع رسانی درخصوص زمان و مکان ارائه خدمات تعاونی به دانش آموزان	۳/۳۲	۱/۳۲	۰/۳۲۸
افزایش کارآمدی تعاونیها و تبلیغ با توجه به کیفیت و کمیت خدمات ارائه شده	۳/۱۱	۱/۰۹	۰/۳۵۴
برگزاری جشنوارهای دوره‌ای و استقبال از دانش آموزانی که تازه عضو شده‌اند	۲/۹۷	۱/۳۰	۰/۴۳۸
برگزاری سخنرانهای دوره‌ای اعضا و کارکنان توسط مدرسه یا ادارات تعاون	۲/۹۳	۱/۲۸	۰/۴۳۸
تهیه و تنظیم روزنامه‌های دیواری با موضوع همکاری و تعاون	۲/۸۰	۱/۲۷	۰/۴۵۴
برگزاری مسابقات و اجرای نثار همراه با اهدای جوایز به برگزیدگان	۳/۰۳	۱/۴۵	۰/۴۷۸
ارائه انشاء و مقالات با موضوع تعاون	۲/۴۷	۱/۲۵	۰/۵۰۸
تهیه و انتشار داستانها و قصه‌های مرتبه با تعاونی و موفقیت آنها	۲/۳۴	۱/۲۰	۰/۵۱۳
اطلاع و آگاهی دانش آموزان از فعالیتهای تعاونی مدرسه	۳/۶۲	۱/۱۸	۰/۳۲۵
میزان علاقه مندی دانش آموزان به فعالیت در تشکلها و انجام کارهای گروهی	۳/۷۶	۱/۰۹	۰/۲۹۰
سابقه همکاری دانش آموزان با دیگر تشکل‌های دانش آموزی	۳/۸۳	۰/۹۹	۰/۲۵۷
وجود مکان مناسب برای ایجاد و تشکیل تعاونی	۳/۸۰	۱/۱۶	۰/۳۰۴
وجود قانون و مقررات کافی برای تشکیل تعاونی	۳/۲۴	۱/۳۰	۰/۴۰۱
عرضه کالاهای مناسب و مورد نیاز دانش آموزان توسط تعاونی	۳/۹۳	۱/۲۳	۰/۳۱۳
نظرارت و کنترل تعاونی مدرسه توسط مدیر مدرسه یا نماینده او	۳/۸۳	۱/۲۱	۰/۳۱۵

مأخذ: یافته‌های تحقیق

۳.۱ عوامل مؤثر بر عدم موفقیت یا شکست تعاوینهای آموزشگاهی

نتایج به دست آمده (جدول ۳) نشان می‌دهد که نبود انگیزه برای مشارکت و وجود وظایف زیاد تحصیلی دانش آموزان دارای اولویتهای بالا در بین عوامل مؤثر بر عدم موفقیت تعاوینهای آموزشگاهی می‌باشد و در مقابل، فعالیتهای انحصاری، مبهوم بودن روند قانونی فعالیت و استفاده ابزاری از تعاوینها از جمله عواملی هستند که اولویت پایین تری در عدم موفقیت تعاوینها دارند. سایر اولویتها در جدول ۳ آمده است.

جدول ۳. اولویت بندی عوامل مؤثر بر عدم موفقیت یا شکست تعاوی آموزشگاهی از دیدگاه

دانش آموزان

ضريب تغيرات	انحراف معيار	ميانگين رتبهای	أولویت بندی عوامل مؤثر بر عدم موفقیت
۰/۳۷۰	۱/۳۱	۳/۵۳	عدم همکاری مدیر و کارکنان مدرسه با تعاوی آموزشگاهی
۰/۳۶۷	۱/۳۸	۳/۷۶	سودآور نبودن فعالیت تعاوی در مدرسه و ضرر کردن های پشت سرهم
۰/۳۳۱	۱/۲۱	۳/۶۷	عدم اجرای مقررات و ضوابط در اداره تعاوی
۰/۲۲۲	۰/۸۵	۳/۸۳	نبود انگیزه برای مشارکت دانش آموزان
۰/۲۹۴	۱/۰۹	۳/۷۰	نبود آگاهی و اطلاعات لازم درباره چگونگی تشکیل و فعالیت
۰/۳۰۳	۱/۰۹	۳/۵۹	مقطعي بودن فعالیت تعاوی و نداشتن دورنما برای فعالیتهای آینده
۰/۴۳۴	۱/۴۵	۳/۳۳	کنترل و اداره شدن تعاوی توسط فرد خاص و عدم اجازه فعالیت مؤثر به دیگران
۰/۳۶۹	۱/۲۸	۳/۴۷	کمبود وقت کافی برای همکاری دانش آموزان با تعاوی
۰/۳۸۱	۱/۱۴	۳/۰۰	استفاده ابزاری از تشکلهای دانش آموزی به طور عام و تعاوینهای آموزشگاهی به طور خاص
۰/۳۲۵	۱/۰۷	۳/۲۸	بی توجهی به رشد و توسعه تعاوینها و ثابت فرض کردن روند رشد آنها
۰/۳۹۹	۱/۳۱	۳/۲۸	مبهوم بودن روند قانونی فعالیت حقوقی تعاوینهای آموزشگاهی
۰/۳۲۶	۱/۱۰	۳/۳۶	کم توجهی به بحث آموزش مستمر اعضا و هیئت مدیره تعاوینهای آموزشگاهی
۰/۳۰۰	۱/۰۴	۳/۴۷	ایجاد تغیرات زیاد در اعضای تعاوی (فارغ التحصیل شدن دانش آموزان)
۰/۴۷۳	۱/۴۰	۲/۹۶	فعالیت انحصاری و دخالت زیاد از حد مدیر مدرسه در تعاوینها
۰/۳۳۳	۱/۲۳	۳/۶۹	عدم ارائه و تهیه مایحتاج مورد نیاز دانش آموزان توسط تعاوی

ادامه جدول ۳

۰/۳۴۲	۱/۲۰	۳/۵۰	کم توان بودن تعاوی آموزشگاهی در رقابت با محیط بیرون از مدرسه در تهیه نیازهای دانش آموزان
۰/۳۰۵	۱/۱۷	۳/۸۳	کم توجهی دولت و حمایتهای اندک از تعاوینهای آموزشگاهی
۰/۲۷۶	۱/۰۵	۳/۷۹	وجود وظایف زیاد تحصیلی دانش آموزان و کمبود وقت جهت فعالیت در تعاوی
۰/۳۷۷	۱/۳۱	۳/۴۷	کم توجهی به تهیه مکان مناسب و وسایل و تجهیزات لازم جهت فعالیت تعاوی
۰/۳۶۶	۱/۲۱	۳/۳۰	ناهمسوی طرح تعاوینهای آموزشگاهی با ساختار جدید آموزش و پرورش
۰/۳۴۳	۱/۰۲	۲/۹۷	عدم تعریف متولی و ناظر فعالیتهای مرتبط با تعاوینهای آموزشگاهی در وزارت تعاوون و آموزش و پرورش
۰/۲۸۹	۱/۰۸	۳/۷۳	کم توجهی به فرهنگ سازی بین اولیای دانش آموزان در خصوص تعاوینها
۰/۳۷۲	۱/۲۸	۳/۴۳	کم اطلاعی ارکان آموزشی مدارس (مدیران و کارکنان)
۰/۳۱۳	۱/۱۴	۳/۶۶	نبود برنامه‌ای پیوسته برای فعالیت تعاوینهای آموزشگاهی در سطح دو وزارتخانه آموزش و پرورش و تعاوون
۰/۳۶۵	۱/۳۶	۳/۷۳	عدم تخصیص حق‌الرحمه یا امتیازات غیر مادی از طرف آموزش و پرورش به مسئولان تعاوینهای آموزشگاهی
۰/۳۶۱	۱/۱۶	۳/۲۰	فصلی بودن ماهیت فعالیت تعاوینهای آموزشگاهی
۰/۳۴۰	۱/۱۸	۳/۴۸	نبود ساختارها، مشاوران یا تشکیلاتی که خدمات حسابرسی، مالی، قانونی، اداری یا برنامه‌ای تعاوینهای آموزشگاهی را بر عهده گیرند، هدایت کنند یا مشاوره دهند

مأخذ: یافته‌های تحقیق

۱. راهکارهای ترویج و توسعه تعاوینهای آموزشگاهی

نتایج به دست آمده (جدول ۴) نشان می‌دهد که از دیدگاه دانش آموزان، مهمترین راهکارها شامل افزایش انتظارات اعضا از گروههای همسال برای عضویت در تعاوی، بالا بردن آگاهی مدیران و کادر مدرسه از اهداف تعاوی و فعالیتهای بخش تعاوون، تقویت حس مسئولیت‌پذیری در دانش آموزان و تدوین برنامه سالانه تعاوینها در مدرسه از مهمترین اولویتهای توسعه تعاوینهای آموزشگاهی می‌باشد. همچنین دانش آموزان راهکارهای همکاری بیشتر تعاوونی فرهنگیان با تعاوینهای دانش آموزی، ارائه کمک و افزایش توان مالی تعاوینها توسط سازمانها، ادارت و شرکتهای دولتی و خصوصی و آموزش مستقیم و غیر مستقیم

دانش آموزان و اولیا از طریق صدا و سیما را به عنوان راهکارهای دارای اولویت پایین قلمداد نموده‌اند.

جدول ۴: اولویت بندی راهکارهای توسعه و ترویج تعاوینهای آموزشگاهی از دیدگاه

دانش آموزان

ضریب تغییرات	نحواف معیار	میانگین رتبه‌ای	اولویت بندی راهکارها
۰/۳۹۹	۱/۳۸	۳/۴۷	بالا بردن آگاهی کلی مدیران و کادر مدرسه از انواع تعاوینها
۰/۳۲۱	۱/۱۷	۳/۶۶	بالا بردن آگاهی مدیران و کادر مدرسه از اهمیت و جایگاه تعامل در کشور
۰/۲۶۷	۰/۹۹	۳/۷۰	بالا بردن آگاهی مدیران و کادر مدرسه از اهداف تعاملی و فعالیت بخش تعامل
۰/۳۵۴	۱/۲۸	۳/۶۰	بالا بردن آگاهی مدیران و کادر مدرسه از چگونگی تأسیس و اداره یک تعاملی
۰/۳۳۷	۱/۱۲	۳/۳۳	بالا بردن آگاهی و شناخت مدیران و کادر مدرسه و والدین از تعاوینهای آموزشگاهی
۰/۳۵۱	۱/۲۵	۳/۵۷	معرفی و تشریح اهداف تعاملی برای والدین
۰/۳۵۷	۱/۳۷	۳/۸۳	افراش علاقهمندی به فعالیتهای تعاملی آموزشگاهی در بین دانش آموزان مدرسه
۰/۳۸۳	۱/۲۹	۳/۳۸	افراش باور و اعتقاد دانش آموزان مدرسه نسبت به کارکردها و آثار مثبت تعاملی
۰/۳۳۲	۱/۰۶	۳/۲۰	اطلاع‌رسانی به معتمدین محلی و جلب مشارکت مستقیم و غیر مستقیم آنها
۰/۳۸۵	۱/۲۹	۳/۳۴	اطلاع‌رسانی در خصوص شیوه عضویت و فعالیت تعاملی به دانش آموزان و خانواده آنها
۰/۳۶۹	۱/۳۳	۳/۶۰	افراش حمایتهای کادر آموزشی و مدیر آموزشگاه از تعاوینها و دانش آموزان عضو
۰/۳۴۰	۱/۱۱	۳/۲۷	شناخت راههای مشارکت مؤثر دانش آموزان در تعاوینهای آموزشگاهی
۰/۳۳۱	۱/۱۹	۳/۶۰	ایجاد انگیزه مادی برای دانش آموزان جهت فعالیت در تعاملی
۰/۳۱۰	۱/۰۹	۳/۵۲	ایجاد مقبولیت اجتماعی جهت فعالیت در تعاملی
۰/۳۳۵	۱/۱۹	۳/۵۷	ایجاد انگیزه خودیابی و خودشکوفایی فردی
۰/۲۶۳	۱/۰۳	۳/۹۳	تقویت حس مسئولیت پذیری در دانش آموزان
۰/۲۹۶	۱/۱۳	۳/۸۰	تقویت روحیه وظیفه مندی در دانش آموزان
۰/۳۸۰	۱/۳۰	۳/۴۱	افراش فعالیت اجتماعی خارج از مدرسه توسط تعاوینهای آموزشگاهی

ادامه جدول ۴

۰/۲۵۳	۰/۹۱	۳/۵۹	افزایش انتظارات اعضا از گروه همسالان دانش آموز برای عضویت در تعاونی
۰/۳۷۵	۱/۳۷	۳/۶۶	تشویق اعضايی که حداکثر خرید از تعاونی را داشته‌اند
۰/۲۷۳	۰/۹۵	۳/۴۸	تدوین برنامه سالانه جهت فعالیت و توسعه تعاوینهای آموزشگاهی در هر مدرسه
۰/۳۵۵	۱/۱۸	۳/۳۳	تشکیل دوره‌های آموزشی مستمر و دائمی برای دانش آموزان به منظور تشکیل و اداره تعاونی آموزشگاهی
۰/۴۳۷	۱/۴۴	۳/۳۰	ارائه کمک و افزایش توان مالی تعاونی توسط سازمانها، ادارات و شرکت‌های دولتی و خصوصی
۰/۳۷۵	۱/۲۸	۳/۴۰	تقویت و توسعه تشکلهای آموزشی در هر مدرسه
۰/۳۹۵	۱/۳۶	۳/۴۳	همکاری اولیای دانش آموزان با تعاوینهای دانش آموزی
۰/۳۳۸	۱/۲۴	۳/۶۷	برقراری ارتباط لازم بین دروس مدرسه و فعالیتهای تربیتی با تعاوینهای آموزشگاهی
۰/۳۸۸	۱/۲۱	۳/۱۰	شرح وظایف و مسئولیتهای معلمان پرورشی و مدیران در خصوص تعاوینهای آموزشگاهی
۰/۴۷۰	۱/۴۳	۳/۰۳	همکاری بیشتر تعاوینهای فرهنگیان با تعاوینهای آموزشگاهی
۰/۳۸۸	۱/۲۸	۳/۳۱	سطح بندی تعاوینهای آموزشگاهی در کشور و ارائه دادن کمکهای ویژه به تعاوینهای برتر آموزشگاهی
۰/۴۲۵	۱/۳۹	۳/۲۷	آموزش مستقیم و غیرمستقیم دانش آموزان و اولیاً با طریق صدا و سیما در خصوص تعاوینهای آموزشگاهی
۰/۲۹۶	۱/۱۳	۳/۸۰	افزایش حمایتها و نظارت‌های مدیران مدارس
۰/۳۶۵	۱/۳۲	۳/۶۲	افزایش نظارت‌های نمایندگان مدیران بر تعاوینهای آموزشگاهی
۰/۳۵۸	۱/۲۵	۳/۵۰	افزایش نظارت‌های انجام شده در مورد حسابهای مالی تعاونی
۰/۲۷۷	۱/۱۰	۳/۹۷	افزایش ارزشیابی از عملکرد کلی تعاوینهای آموزشگاهی در هر سال

مأخذ: یافته‌های تحقیق

۲. آمار استنباطی

۱.۲. نتایج تحلیل همبستگی ووابستگی

نتایج تحلیل همبستگی ووابستگی در مورد متغیرهای شخصی پاسخگویان، متغیرهای مربوط به تعاوینهای آموزشگاهی و عوامل مؤثر بر موفقیت، عدم موفقیت و توسعه تعاونی نشان می‌دهد که هیچ گونه رابطه‌ای بین متغیرهای سن، سطح تحصیلات والدین، مقطع تحصیلی، جنسیت، سابقه عضویت در تعاونی، تعداد اعضا و سرمایه تعاونی با عوامل مؤثر بر موفقیت تعاونی وجود ندارد و می‌توان گروههای مختلف را همگن فرض کرد و برای تعاوینی برنامه‌ریزی نمود. میزان ضرایب همبستگی ووابستگی متغیرها در جدول ۵ آمده است.

جدول ۵. رابطه بین موفقیت، عدم موفقیت و توسعه تعاضنی و متغیرهای شخصی پاسخگویان و

متغیرهای مربوط به تعاضنیهای آموزشگاهی

متغیر مستقل	مقیاس	متغیر وابسته	مقیاس	نوع آزمون	ضریب همبستگی
سن	نسبتی	موافقیت تعاضنی شبه فاصله ای	موافقیت تعاضنی شبه فاصله ای	پرسون	-۰/۲۹۷
سطح تحصیلات والدین	ترتبی			اسپرسون	-۰/۱۴۴
جنس	اسمی			تتا	۰/۹۴۲
قطع تحصیلی	اسمی			تتا	۰/۱۳۵
سابقه عضویت در شرکت تعاضنی	نسبتی			پرسون	-۰/۰۰۹
تعداد اعضا	نسبتی			پرسون	-۰/۰۸۵
سرمایه تعاضنی	نسبتی			پرسون	-۰/۱۹۹
سن	نسبتی			پرسون	-۰/۰۰۵
سطح تحصیلات والدین	ترتبی	علم موافقیت تعاضنی شبه فاصله ای	علم موافقیت تعاضنی شبه فاصله ای	اسپرسون	۰/۲۲۵
جنس	اسمی			تتا	۰/۸۷۸
قطع تحصیلی	اسمی			تتا	۰/۲۵۳
سابقه عضویت در شرکت تعاضنی	نسبتی			پرسون	۰/۱۳۲
تعداد اعضا	نسبتی			پرسون	۰/۰۴۸
سرمایه تعاضنی	نسبتی			پرسون	۰/۱۵۵
سن	نسبتی			پرسون	-۰/۰۵۹
سطح تحصیلات والدین	ترتبی			اسپرسون	-۰/۰۱۷
جنس	اسمی	توسعه تعاضنی شبه فاصله ای	توسعه تعاضنی شبه فاصله ای	تتا	۰/۸۶۳
قطع تحصیلی	اسمی			تتا	۰/۲۹۲
سابقه عضویت در شرکت تعاضنی	نسبتی			پرسون	۰/۳۱۶
تعداد اعضا	نسبتی			پرسون	۰/۲۲۷
سرمایه تعاضنی	نسبتی			پرسون	۰/۱۹۶

مأخذ: یافته‌های تحقیق * و ** به ترتیب معنی داری در سطح ۰/۰۱ و ۰/۰۵

۲.۲ مقایسه دیدگاه‌های پاسخگویان در خصوص موفقیت، عدم موفقیت و توسعه تعاوینهای آموزشگاهی براساس نتایج به دست آمده از آزمون t استیودنت، هیچ‌گونه تفاوت معناداری در دیدگاه‌های دانشآموزان دختر و پسر در مورد موفقیت، عدم موفقیت و یا توسعه تعاوینهای آموزشگاهی وجود ندارد؛ یعنی می‌توان گفت که نظرهای دانشآموزان پسر و دختر یکسان است (جدول ۶). دیدگاه‌های دانشآموزان مقاطع راهنمایی و دیبرستان نیز در مورد موفقیت، عدم موفقیت و یا توسعه تعاوینهای یکسان می‌باشد و تفاوت معنی‌داری میان آنها مشاهده نمی‌شود (جدول ۶). نتایج این تحلیل نشان می‌دهد که در واقع گروههای مختلف دیدگاه‌های یکسانی دارند و لذا برنامه‌های توسعه تعاوینی نباید در مدارس دخترانه و پسرانه تفکیک گردد و با مقطع تحصیلی نیز ارتباطی پیدا کند.

جدول ۶. مقایسه دیدگاه‌های دانشآموزان براساس جنسیت و مقطع تحصیلی در مورد

موفقیت، عدم موفقیت و توسعه تعاوینی

توسعه تعاوینی	عدم موفقیت تعاوینها	موفقیت تعاوینها	متغیرها	
۱/۵۵۲	۰/۸۴۴	۰/۹۰۷	ضریب t	جنسیت
۲۱	۲۰	۱۷	درجه آزادی	
۰/۱۳۶	۰/۴۰۹	۰/۳۷	سطح معنی‌داری	
۰/۹۶۶	-۱/۷۷۲۲	۰/۵۲۹	ضریب t	مقطع تحصیلی
۲۰	۲۰	۱۷	درجه آزادی	
۰/۳۴۵	۰/۱	۰/۶۰۴	سطح معنی‌داری	

مانند: یافته‌های تحقیق

۳.۲. تحلیل عاملی عوامل مؤثر بر موفقیت تعاوینهای آموزشگاهی

براساس یافته‌های حاصل از تحلیل عاملی، مقدار KMO عوامل مؤثر بر موفقیت تعاوینها برابر با 0.786 و مقدار آماره بارتلت آن معادل $4337/020$ است که در سطح معنی‌داری بیش از 99% قرار دارد و حاکی از مناسب بودن همبستگی متغیرهای وارد شده برای تحلیل می‌باشد.

مبانی تعیین تعداد عوامل در این تحقیق معیار مقدار ویژه و درصد واریانس بوده و از روش واریماکس برای چرخش عوامل استفاده شده است و متغیرهایی که با رعایت آنها بزرگتر از ۰/۵۰ بوده به عنوان بارهای عاملی معنی دار، وارد تحلیل گردیده اند (جدول ۷).

جدول ۷. عوامل استخراج شده همراه با مقدار ویژه، درصد واریانس و درصد واریانس

جمعی آنها

ردیف	عاملها	مقدار ویژه	درصد واریانس مقدار ویژه	فراوانی جمعی درصد واریانس
۱	عامل اول	۴/۷۷۴	۱۹/۸۹	
۲	عامل دوم	۳/۴۸۵	۱۴/۵۲	۳۴/۴۱
۳	عامل سوم	۲/۹۸۲	۱۲/۴۲	۴۶/۸۳
۴	عامل چهارم	۲/۸۷۱	۱۱/۹۶	۵۸/۸۰
۵	عامل پنجم	۲/۵۵۶	۱۰/۶۴	۶۹/۴۵

مأخذ: یافته های تحقیق

به طور کلی پنج عامل فوق در مجموع ۶۹/۴۵ درصد کل واریانس را تبیین می نمایند که این مسئله نشانه درصد بالای واریانس تبیین شده توسط این عاملهاست. همان گونه که مشاهده می شود، ۲۱ متغیر وارد تحلیل گشته که در ۵ عامل خلاصه شده اند. عامل اول با نام عامل حمایتی، ۱۹/۸۹ درصد واریانس عوامل مؤثر بر موفقیت را تبیین می کند و اشاره به میزان حمایت و تشویق دانش آموزان، حمایتهای اجتماعی و وجود امکانات در تعاوینهای آموزشگاهی دارد. عامل دوم با نام عامل تربیتی، حدود ۱۴/۵۲ درصد واریانس عوامل مؤثر بر موفقیت را تبیین می کند. این عامل در بردارنده متغیرهایی در زمینه برگزاری سخنرانیها، تهیه و تنظیم روزنامه دیواری، برگزاری مسابقات است و اشاره به روند تربیتی دانش آموزان دارد. عامل سوم به نام عامل عملکردی- اقتصادی، ۱۲/۴۲ درصد واریانس را در بر می گیرد و به وضعیت اقتصادی دانش آموزان، حمایتهای مالی والدین، سابقه فعالیت تعاونی و عملکرد دوره های قبل تعاضونی اشاره دارد. عامل چهارم به نام عامل اجتماعی، ۱۱/۹۶ درصد واریانس عوامل موفقیت را در بر می گیرد و اشاره به میزان اجتماعی بودن خانواده ها و سطح تحصیلات

والدین دارد. در نهایت، عامل پنجم به نام عامل کارامدی - اطلاع رسانی، ۱۰/۶۴ درصد واریانس را تبیین می‌کند و اشاره به افزایش کارامدی تعاوینها، اطلاع رسانی و افزایش ساعت کار و فعالیت تعاوی ن آموزشگاهی دارد (جدول ۸).

جدول ۸. ضرایب به دست آمده از ماتریس دوران یافته متغیرهای مربوط به هر یک از عوامل

مؤثر بر موفقیت تعاوینها

نام عامل	متغیرها	میزان ضرایب
حمایتی	میزان ارتباط والدین دانش آموزان با مدرسه	۰/۸۰۵
	حمایت و تشویق خانواده دانش آموز برای مشارکت در فعالیت‌های اجتماعی	۰/۸۰۳
	مقبولیت اجتماعی تعاوینها دانش آموزی در بین والدین	۰/۶۴۵
	وجود مکان مناسب در مدرسه برای ایجاد تعاوی ن آموزشگاهی	۰/۵۱۸
	وجود وسائل، امکانات و قفسه‌های لازم برای چیدن مواد غذایی و سایر اقلام تعاوی ن	۰/۶۹۰
	عرضه کالاهای مناسب و مورد نیاز دانش آموزان توسط تعاوی ن	۰/۷۹۲
	نظرات و کنترل تعاوی ن مدرسه توسط مدیر مدرسه یا نماینده او	۰/۷۰۵
	برگزاری سخنرانی‌های دوره‌ای برای اعضا و کارکنان توسط مدرسه یا ادارات تعاوی ن	۰/۵۸۸
تریبیتی	تهیه و تنظیم روزنامه‌های دیواری با موضوع همکاری و تعاوی ن	۰/۶۶۲
	برگزاری مسابقات و اجرای تئاتر با موضوع تعاوی ن همراه با اهدای جوایز به برگزیدگان	۰/۷۵۶
	ارائه انشاء و مقالات با موضوع تعاوی ن	۰/۸۳۹
	تهیه و انتشار داستانها و قصه‌های مرتبط با تعاوی ن و موفقیت آنها	۰/۷۹۱
عملکردی- اقتصادی	وضعیت اقتصادی خانواده دانش آموزان	۰/۵۳۰
	حمایت مالی والدین از تعاوینها آموزشگاهی	۰/۷۰۴
	سابقه فعالیت تعاوی ن آموزشگاهی	۰/۷۴۵
	عملکرد دوره‌های پیشین تعاوینها آموزشگاهی	۰/۸۷۳
اجتماعی	میزان اجتماعی بودن خانواده و تشویق دانش آموزان به عضویت در تعاوی ن	۰/۷۳۹
	سطح تحصیلات والدین	۰/۸۰۸
کارامدی- اطلاع رسانی	افزایش ساعت کار و فعالیت تعاوینها آموزشگاهی	۰/۶۷۷
	اطلاع رسانی درخصوص زمان و مکان ارائه خدمات تعاوی ن به دانش آموزان	۰/۵۶۱
	افزایش کارامدی تعاوینها و تبلیغ با توجه به کیفیت و کمیت خدمات ارائه شده به دانش آموزان	۰/۷۹۱

مأخذ: یافته‌های تحقیق

۴.۲. تحلیل عاملی عوامل مؤثر بر عدم موفقیت تعاوینهای آموزشگاهی

براساس یافته‌های حاصل از تحلیل عاملی، مقدار **KMO** عوامل مؤثر بر عدم موفقیت تعاوینها برابر با 0.69 و نشان می‌دهد که داده‌ها برای تحلیل مناسب می‌باشند. مقدار آماره بارتلت آن نیز $3342/30$ است که در سطح معنی‌داری 0.01 قرار دارد و حاکی از مناسب‌بودن همبستگی متغیرهای وارد شده برای تحلیل می‌باشد. بعد از چرخش عاملها به روش واریماکس، متغیرها در ۵ عامل دسته‌بندی شدند. به طور کلی پنج عامل فوق در مجموع 70.96 درصد کل واریانس را تبیین می‌نمایند که این مسئله نشانه درصد بالای واریانس تبیین شده توسط این عاملهاست. در اینجا نیز متغیرهای با بار عاملی بزرگتر از 0.5 بعد از چرخش عاملها به روش واریماکس به عنوان بارهای عاملی معنی‌دار استخراج شده‌اند (جدول ۹).

جدول ۹. عوامل استخراج شده همراه با مقدار ویژه، درصد واریانس و درصد واریانس

تجمعی آنها

فرابانی تجمعی درصد واریانس	درصد واریانس مقدار ویژه	مقدار ویژه	عاملها	ردیف
۱۶/۲۷	۱۶/۲۷	۴/۳۹۴	عامل اول	۱
۳۱/۴۷	۱۵/۱۹	۴/۱۰۳	عامل دوم	۲
۴۶/۳۷	۱۴/۹۰	۴/۰۲۵	عامل سوم	۳
۶۰/۹۴	۱۴/۵۷	۳/۹۳۴	عامل چهارم	۴
۷۰/۹۶	۱۰	۲/۷۰۵	عامل پنجم	۵

مأخذ: یافته‌های تحقیق

همان‌گونه که مشاهده می‌شود، ۲۶ متغیر وارد تحلیل گشته که در ۵ عامل خلاصه شده‌اند و مجموعاً حدود 71 درصد واریانس را تبیین می‌کنند، یعنی می‌توان گفت که حدود 71 درصد عوامل مؤثر بر عدم موفقیت تعاوینها توسط این عوامل تبیین می‌گردد. نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که عامل اول با تعداد ویژه $4/394$ واحد، $16/27$ درصد واریانس را تبیین می‌کند و عامل برنامه-ساختاری نامگذاری شده است. متغیرهای مقطعی بودن فعالیت تعویضی،

کم توجهی به فرهنگ سازی، نبود برنامه پیوسته و نبود ساختارهای حسابرسی، مالی، قانونی و.... در این عامل قرار گرفته اند. عامل دوم با نام عامل نظارتی- قانونی ۱۵/۱۹ درصد واریانس عوامل مؤثر بر عدم موفقیت تعاوینها را تبیین می کند و اشاره به عدم نظارت، عدم تعریف متولی، کم اطلاعی نسبت به شیوه فعالیت و عدم اجرای قوانین دارد و وجود مشکلات قانونی و نظارتی را در عدم موفقیت تعاوینها آموزشگاهی گوشزد می کند. عامل سوم به نام عامل زمانی- اداری، حدود ۱۴/۹۰ درصد واریانس را تبیین می کند و متغیرهایی مانند نبود وقت کافی برای همکاری، بی توجهی به رشد و توسعه تعاوینی، کم توجهی دولت و فصلی بودن این تعاوینها و غیره را در خود جای داده است. عامل چهارم با نام عامل نیازسنجدی- ثباتی، به مایحتاج دانشآموزان، عدم همکاری مدیر و کارکنان، نبود آگاهی و اطلاعات درباره چگونگی تشکیل و فعالیت انحصاری در تعاوینها آموزشگاهی و غیره اشاره دارد. در نهایت، عامل پنجم با نام عامل اهدافی- کارکردی، ۱۰ درصد عوامل عدم موفقیت تعاوینها را تبیین می کند و تأکید بر بی توجهی به اهداف و کارکرد تعاوینها توسط هیئت مدیره و عدم آموزش مستمر کارکنان دارد (جدول ۱۰).

جدول ۱۰. ضرایب به دست آمده از ماتریس دوران یافته متغیرهای مربوط به هر یک از

عوامل مؤثر بر عدم موفقیت تعاوینها

نام عامل	متغیرها	میزان ضرایب
نهاده ای از اینده	مقطعي بودن فعالیت تعاوینی و نداشتن دورنمای برای فعالیتهای آینده	۰/۶۲۰
نهاده ای از اینده	ناهمسوی طرح تعاوینها آموزشگاهی با ساختار جدید آموزش و پرورش	۰/۶۶۰
نهاده ای از اینده	کم توجهی به فرهنگ سازی بین اولیا و دانشآموزان در خصوص تعاوینها آموزشگاهی	۰/۷۷۶
نهاده ای از اینده	نبود برنامهای پیوسته جهت فعالیت تعاوینها آموزشگاهی در سطح دو وزارتخانه آموزش و پرورش و تعویض	۰/۸۱۸
نهاده ای از اینده	عدم تخصیص حق الزحمه یا امتیازات غیر مادی از طرف آموزش و پرورش به مسئولان تعاوینها آموزشگاهی	۰/۵۶۵
نهاده ای از اینده	نبود ساختارها، مشاوران یا تشکیلاتی که خدمات حسابرسی، مالی، قانونی، اداری، یا برنامهای تعاوینها آموزشگاهی را بر عهده گیرند، هدایت کنند یا مشاوره دهند	۰/۷۹۱

راهکارها و الگوهای ترویج.....

۷۹

۱۰ ادامه جدول

۰/۷۸۲	سودآور نبودن فعالیت تعاضی در مدرسه و ضرر کردن های پشت سرهم	نقشه و قانون
۰/۸۱۳	عدم اجرای مقررات و ضوابط در اداره تعاضی	
۰/۵۷۴	نبود انگیزه برای مشارکت دانش آموزان	
۰/۸۳۳	عدم تعریف متولی و ناظر فعالیتهای مرتبط با تعاضیهای آموزشگاهی در وزارت تعاضی و آموزش و پرورش	
۰/۵۵۸	کم اطلاعی ارکان آموزشی مدارس (مدیران و کارکنان) از تعاضی آموزشگاهی و شیوه های فعالیت آنها	
۰/۸۰۱	کنترل و اداره شدن تعاضی توسط فرد خاص و عدم اجازه فعالیت مؤثر به دیگران	
۰/۷۷۴	نبود وقت کافی برای همکاری دانش آموزان با تعاضی	
۰/۵۷۱	بی توجهی به رشد و توسعه تعاضیها و ثابت فرض کردن روند رشد آنها	
۰/۵۶۲	کم توان بودن تعاضیهای آموزشگاهی در رقابت با محیط بیرون از مدرسه در تهیه نیازهای دانش آموزان	
۰/۶۹۳	کم توجهی دولت و حمایتهای اندک از تعاضیهای آموزشگاهی	
۰/۷۶۲	وجود وظایف زیاد تحصیلی دانش آموزان و کمبود وقت جهت فعالیت در تعاضی	
۰/۵۶۹	فصلی بودن ماهیت فعالیت تعاضیهای آموزشگاهی	
۰/۶۳۳	عدم همکاری مدیر و کارکنان مدرسه با تعاضی آموزشگاهی	
۰/۵۶۵	نبود آگاهی و اطلاعات لازم درباره چگونگی تشکیل و فعالیت	
۰/۶۶۹	ایجاد تغییرات زیاد در اعضای تعاضی (فارغ التحصیل شدن دانش آموزان)	
۰/۷۲۵	فعالیت انحصاری و دخالت زیاد از حد مدیر مدرسه در تعاضیها	
۰/۸۱۹	عدم ارائه و تهیه مایحتاج مورد نیاز دانش آموزان توسط تعاضی	
۰/۷۸۲	استفاده ابزاری از تشکلهای دانش آموزی به طور عام و تعاضیهای آموزشگاهی به طور خاص	آغاز و این-
۰/۵۳۴	کم توجهی به تهیه مکان مناسب و وسائل و تجهیزات لازم جهت فعالیت تعاضی	
۰/۷۸۱	کم توجهی به بحث آموزش مستمر اعضا و هیئت مدیره تعاضیهای آموزشگاهی	

مأخذ: یافته های تحقیق

۵.۲. تحلیل عاملی عوامل مؤثر بر توسعه تعاوینهای آموزشگاهی

براساس یافته‌های حاصل از تحلیل عاملی، مقدار KMO عوامل مؤثر بر توسعه تعاوینها برابر با 0.73^0 می‌باشد و آماره بارتلت با مقدار $4242/30$ در سطح معنی داری $0/01$ قرار دارد و حاکی از مناسب‌بودن همبستگی متغیرهای وارد شده برای تحلیل می‌باشد. نتایج به دست آمده از تحلیل در جدول ۱۱ آمده است. در این تحلیل نیز از روش واریماکس برای چرخش عاملها استفاده شده و متغیرهایی که دارای بار عاملی بزرگتر از 0.5 بوده اند وارد تحلیل شده اند.

جدول ۱۱. عوامل استخراج شده همراه با مقدار ویژه، درصد واریانس و درصد واریانس

جمعی آنها

ردیف	عاملها	مقدار ویژه	درصد واریانس مقدار ویژه	فرابانی تجمعی درصد واریانس
۱	عامل اول	۷/۲	۲۱/۸۱	۲۱/۸۱
۲	عامل دوم	۴/۷۸	۱۴/۴۹	۳۶/۳۱
۳	عامل سوم	۴/۴۶	۱۳/۵۲	۴۹/۸۴
۴	عامل چهارم	۴/۱۳	۱۲/۵۳	۶۲/۳۷
۵	عامل پنجم	۳/۵۹	۱۰/۸۸	۷۳/۲۶
۶	عامل ششم	۲/۱۱	۶/۴۱	۷۹/۶۸

مأخذ: یافته‌های تحقیق

به طور کلی، شش عامل در مجموع $79/68$ درصد کل واریانس را تبیین می‌نمایند که این مسئله نشانه درصد بالای واریانس تبیین شده توسط این عاملهاست. همان‌گونه که مشاهده می‌شود، ۱۳ متغیر وارد تحلیل گشته که در ۶ عامل خلاصه شده‌اند و مجموعاً حدود 80 درصد واریانس را تبیین می‌کنند. عامل اول که حدود $21/81$ درصد واریانس عوامل مؤثر بر تعاوینها را در بر می‌گیرد، عامل انگیزشی-آگاهی نامگذاری شده است. این عامل تأکید بر عوامل انگیزشی جهت ارتقای مشارکت دانش آموزان و آگاه سازی دانش آموزان و والدین دارد. ایجاد آگاهی به منظور ترغیب و افزایش انگیزه، اولین گام در توسعه تعاوینهای آموزشگاهی قلمداد می‌گردد. عامل دوم عامل آموزشی است که $14/49$ درصد واریانس را تبیین می‌کند و فقط یک متغیر را در خود جای داده است و اشاره به آموزش مستقیم و غیر مستقیم دانش آموزان

و اولیای آنها دارد. عامل سوم عامل برنامه‌ای – توسعه‌ای است و حدود ۱۳/۵۲ درصد واریانس را در بر می‌گیرد و اشاره به این دارد که برای توسعه تعاوینهای تدوین برنامه سالانه، تشکیل دوره‌های آموزشی مستمر و دائمی و تقویت و توسعه تشکلهای آموزشی لازم و ضروری است. عامل چهارم عامل حمایتی است و فقط یک متغیر را در خود جای داده است و حدود ۱۲/۵۳ درصد واریانس را تبیین می‌کند و افزایش حمایت کادرآموزشی و مدیر آموزشگاه از تعاوینها را در توسعه آنها مؤثر می‌داند. عامل پنجم عامل مسئولیت پذیری است و ۱۰/۸۸ درصد واریانس عوامل مؤثر بر توسعه تعاوینها را تبیین می‌کند و تأکید بر تقویت روحیه وظیفه مندی و توسعه و تشریح وظایف و مسئولیتهای معلمان دارد. در نهایت، عامل ششم با نام عامل انتظاری، تأکید بر توسعه و افزایش انتظارات اعضا از گروه همسالان دانش آموز دارد و حدود ۶/۴۱ درصد واریانس را تبیین می‌کند (جدول ۱۲).

جدول ۱۲. ضرایب به دست آمده از ماتریس دوران یافته متغیرهای مربوط به هر یک از

عوامل مؤثر بر توسعه تعاوینها

نام عامل	متغیرها	میزان ضرایب
آموزشگاهی	بالا بردن آگاهی و شناخت مدیران، کادر مدرسه و والدین از تعاوینهای آموزشگاهی	۰/۷۱۴
	معرفی و تشریح اهداف تعاوینی برای والدین	۰/۸۵۹
	اطلاع رسانی به معتمدین محلی و جلب مشارکت مستقیم و غیر مستقیم آنها	۰/۷۷۷
	ایجاد انگیزه خودیابی و خودشکوفایی فردی	۰/۷۱۵
	سطح بندی تعاوینهای آموزشگاهی در کشور و ارائه کمکهای ویژه به تعاوینهای برتر آموزشگاهی	۰/۷۱۰
توسعه ای	آموزش مستقیم و غیر مستقیم دانش آموزان و اولیای آنها از طریق صدا و سیما در خصوص تعاوینهای آموزشگاهی	۰/۷۴۵
	تدوین برنامه سالانه جهت فعالیت و توسعه تعاوینهای آموزشگاهی در هر مدرسه	۰/۸۰۱
	تشکیل دوره‌های آموزشی مستمر و دائمی برای دانش آموزان به منظور تشکیل و اداره تعاوینهای آموزشگاهی	۰/۸۵۰
بیان مفادی	تقویت و توسعه تشکلهای آموزشی در هر مدرسه	۰/۷۹۴

ادامه جدول ۱۲

۰/۷۸۵	افزایش حمایتهای کادر آموزشی و مدیر آموزشگاه از تعاونیها و دانش آموزان عضو	۱۰۰
۰/۷۷۶	ایجاد و تقویت روحیه وظیفه مندی در دانش آموزان	۱۰۰
۰/۸۱۸	شرح وظایف و مسئولیتهای معلمان پرورشی و مدیران در خصوص تعاونیهای آموزشگاهی	۱۰۰
۰/۸۴۰	افزایش انتظارات اعضاء از گروه همسالان دانش آموز برای عضویت در تعاونی	۱۰۰

مانند: یافته‌های تحقیق

نتیجه‌گیری و پیشنهاد

مقایسه یافته‌های این تحقیق با مدل مفهومی نشان می‌دهد که در مجموع جهت خدمات رسانی، تعاونیهای آموزشگاهی مطلوب و موجه نیستند ولی پاسخگویان معتقدند که فعالیت کارامد تعاونیهای آموزشگاهی می‌تواند جوابگوی اهداف راهبردی در نظر گرفته شده برای آن باشد. از جمله مهمترین عوامل مؤثر بر موفقیت تعاونیهای آموزشگاهی می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: افزایش حمایتهای والدین، مدیران و کادر مدارس از تعاونیها، آگاهسازی مدیران، کادر مدرسه و والدین در خصوص قوانین و مقررات، شیوه آموزش گام به گام دانش آموزان جهت فعالیت در این تعاونیها و توسعه و تقویت آن، بازنگری در روند مدیریتی، نظارتی و قوانین و مقررات تعاونیهای آموزشگاهی، جهتدهی به فعالیتهای فرهنگی و رسانه‌ای مرتبط با تعاونیها توسط دانش آموزان و مشارکت آنها در اجرای اینگونه فعالیتها.

از مهمترین عوامل مؤثر بر عدم موفقیت تعاونیها که باید به شکل ویژه اقدام به کم رنگ‌سازی آنها کرد می‌توان موارد زیر را بر شمرد: کمبود انگیزه فعالیت و مشارکت دانش آموزان جهت فعالیت در تعاونیهای آموزشگاهی، کمبود آموزش‌های مستمر و مداوم ارائه شده به دانش آموزان، همسو نبودن برنامه‌های درسی با برنامه‌های تعاونیهای آموزشگاهی، کمبود برنامه‌ها و فعالیت هدفمند در تعاونیها و به روزمرگی کشیده شدن آنها (غنى نبودن برنامه‌ها)، عدم نیازسنجی و فعالیت مشارکتی در روند برنامه‌ریزی و اجرا در تعاونیهای آموزشگاهی و نظایر آن. در خصوص راهکارهای ترویج و توسعه تعاونیهای آموزشگاهی می‌توان به تأکید بر عوامل توسعه و کاهش آثار عوامل توسعه‌نیافتگی تعاونیهای آموزشگاهی

نظیر حمایتهای هدایت شده و هدفمند والدین و همچنین حمایت مدیریت و کادر آموزشی مدرسه از تعاوینهای غنی‌سازی و توسعه روند برنامه‌ریزی، مدیریت و نظارت بر تعاوینهای برانگیختن حس مسئولیت‌پذیری و تعهد در دانش‌آموزان و افزایش انگیزه جهت فعالیت مشارکتی آنها اشاره کرد.

باتوجه به نتایج به دست آمده، پیشنهادهای زیر به منظور ترویج و توسعه تعاوینهای آموزشگاهی ارائه می‌گردد:

- باتوجه به اینکه تفاوت معنی‌داری بین دیدگاه‌های پسران و دختران استان در موفقیت، عدم موفقیت و راهکارهای ترویج و توسعه تعاوینهای آموزشگاهی دیده نمی‌شود، توجه ویژه به هر دو گروه لازم و ضروری است.

- تقویت روحیه مشارکت و ریسک‌پذیری دانش‌آموزان و افزایش تعهد مدیران و دانش‌آموزان باعث تقویت بنیانهای تعاوینهای آموزشگاهی و نهادینه‌شدن آن در میان دانش‌آموزان می‌گردد، لذا باید در برنامه‌های پرورشی این نکات گنجانده شوند. گفتنی است که باتوجه به عدم تغییر محتوای کتب و سرفصل‌های آموزشی در کوتاه‌مدت، برنامه‌های آموزشی غیررسمی برای اعضای تعاوی از صورت آموزش‌های ترویجی در نظر گرفته شود.

- تمرین مشارکت و حضور اجتماعی دانش‌آموزان بر موفقیت تعاوینها مؤثر است. توصیه می‌گردد به منظور افزایش مشارکت، بازدیدهایی از تعاوینهای موفق دانش‌آموزی در سطح استان یا کشور ترتیب داده شود.

- نبود انگیزه برای دانش‌آموزان یکی از مهمترین دلایل عدم موفقیت تعاوینهای آموزشگاهی استان ارزیابی شده است که در این باره باید انگیزه‌های مالی و اجتماعی در این تعاوینها مورد توجه بیشتر قرار گیرند و یا با حمایتهای ویژه تقویت شوند.

- ارتقای سطح آگاهی دانش‌آموزان از نحوه شکل گیری و وظایف تعاوینها و آموزش مستمر در خصوص تعاوینها نیز باید مورد توجه قرار گیرد.

- برپایه نتایج، مقطع تحصیلی تأثیری بر موفقیت تعاوینهای آموزشگاهی استان ندارد و برنامه توسعه این تعاوینها باید در همه مقاطع مورد توجه باشد.

- تعداد اعضا و سرمایه تعاونی نیز رابطه مثبتی با موفقیت تعاونی ندارد و موفقیت وابسته به سطح مشارکت افراد است و لذا در گام نخست برای موفقیت یا توسعه تعاونی باید به این نکته توجه نمود.

- نبود یک برنامه منسجم همراه با نظارت قانونی از عوامل عدم موفقیت تعاونیهای آموزشگاهی است که برای موفقیت به وجود آن نیاز است. لزوم نیازمنجی و مشارکت در فعالیت تعاونی آموزشگاههای استان نیز احساس می‌گردد که این مسئله منوط به توجه به کارکردهای تعاونی در آموزشگاه می‌باشد.

- به منظور موفقیت تعاونیها نیاز به یک سیاست حمایتی در ابعاد مالی، اجتماعی و فرهنگی است که برای تحقق این سیاستها توجه به ابعاد تربیتی، اقتصادی، اطلاع رسانی و سنجش سطح عملکردی تعاونیهای آموزشگاهی استان نیز لازم و ضروری است.

- ایجاد انگیزه به وسیله اطلاع‌رسانی درباره وظایف و کارکردهای تعاونی، آموزش اصول تعاون، داشتن یک برنامه راهبردی توسعه تعاونی آموزشگاهی و وظیفه‌مند کردن اعضای تعاونی و تعریف انتظارات از اعضای تعاونی می‌تواند از راهکارهای توسعه تعاونی آموزشگاهی در سطح استان باشد.

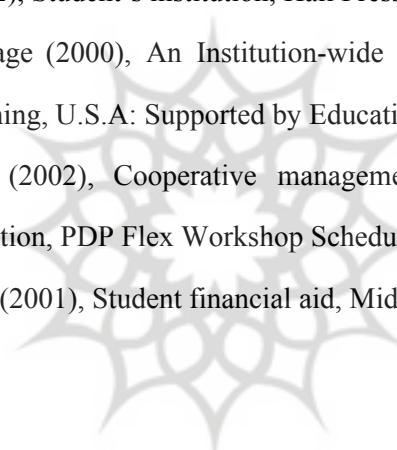
- با توجه به دیدگاه‌های مدیران آموزشگاهها و با اطلاع‌رسانی، حمایت، نظارت و همکاری با تعاونیهای آموزشگاهی می‌توان به موفقیت آنها یاری رساند؛ بنابراین، پیشنهاد می‌شود که مدیران در جلسات اولیا و مریبان در این زمینه اطلاع‌رسانی و فرهنگ‌سازی نمایند تا خانواده‌ها نیز دانش آموزان را به مشارکت در تعاونی ترغیب نمایند.

- به منظور موفقیت تعاونی پیشنهاد می‌شود مدیران امکانات لازم و فرهنگ‌سازی برای تشکیل تعاونی را در مدارس گسترش دهند. به این منظور توصیه می‌گردد برنامه‌های خاصی برای هفته تعاون در نظر گرفته شود. این برنامه‌ها را می‌توان با همکاری وزارت تعاون و آموزش و پرورش به صورت سازماندهی شده اجرا کرد.

منابع

۱. بنی فاطمه، حسین (۱۳۸۱)، بررسی و شناخت موانع تشکیل و فعالیت تعاونیهای آموزشگاهی و ارایه راهکارهای مناسب جهت رفع این موانع، اداره کل تعاون آذربایجان شرقی، تبریز.
۲. بوتالینگام، ام (۱۳۸۸)، سیر تکامل تعاونی‌های دانشجویی در کرالا، ترجمه جواد محمد قلی نیا، وزارت تعاون، تهران.
۳. پارانجوتی، تی و یاشاوانتا دونگر (۱۳۸۸)، جوانان و تعاونی‌ها در هند، ترجمه جواد محمد قلی نیا، وزارت تعاون، تهران.
۴. دفتر آمار و اطلاعات (۱۳۸۷)، آمار کلان تعاونیهای مصرف آموزشگاهی تحت پوشش، اداره کل تعاون استان خراسان رضوی، بیرون.
۵. سبحانی نژاد، مهدی (۱۳۷۹)، بررسی راههای ایجاد زمینه مشارکت دانش آموزان در امور آموزشگاه‌ها از دیدگاه دانش آموزان، اولیاء و مریبان (مدیر، مریب پرورشی، معلم) دوره ابتدایی در استان اصفهان. آموزش و پرورش اصفهان.
۶. سمبوکو، نائوکی (۱۳۸۸)، تعاونی‌های دانشگاهی در ژاپن و فعالیت‌های اعضا (دانشجویان)، ترجمه جواد محمد قلی نیا، وزارت تعاون، تهران.
۷. طهماسبی، فرهاد (۱۳۸۱)، نقش تشکلهای دانش آموزی در تربیت اجتماعی دانش آموزان استان لرستان، شورای تحقیقات آموزش و پرورش لرستان.
۸. عالی، شهرن دخت (۱۳۷۸)، بررسی نقش تشکلهای دانش آموزی در ایجاد روحیه نظم و انظام فردی و گروهی دانش آموزان دوره راهنمایی شهر اصفهان، آموزش و پرورش اصفهان.
۹. غفارزاده، مالک (۱۳۸۰)، بررسی نقش تشکلهای در گروههای دانش آموزی در پرورش سلسله مراتب ارزش‌های دینی، اخلاقی و اجتماعی در میان دانش آموزان، شورای تحقیقات اداره کل آموزش و پرورش اردبیل.
۱۰. فلاحتی، علی (۱۳۸۵)، تعاونیهای آموزشگاهی عملکرد و ارایه راهکارهایی برای بهبود وضعیت آنها، اداره کل تعاون استان کرمانشاه، تهران.

۱۱. محمدقلی نیا، جواد (۱۳۸۳)، بررسی میزان اثربخشی تشکلهای دانش آموزی دبیرستانهای پسرانه شهرستانهای استان تهران، طرح تحقیقاتی آموزش و پرورش اداره کل شهرستانهای استان تهران.
۱۲. مشیری زاده، یدا... (۱۳۷۷)، بررسی عوامل موثر در گرایش و عدم گرایش دانش آموزان دبیرستانهای مشهد به تشکلهای دانش آموزی، پایان نامه کارشناسی ارشد، اداره کل تربیت معلم و آموزش نیروی انسانی دانشکده مدیریت و برنامه ریزی، تهران.
13. Belize Teachers College (2000), Distance Education programmed Administration Handbook, Belize.
14. Carrol, Jake (2002), Student's institution, Hall Press.
15. College of Dupage (2000), An Institution-wide process to improve and support student Learning, U.S.A: Supported by Educational Planning Council.
16. Mastic, Bertha (2002), Cooperative management for student: Goals, objectives and evaluation, PDP Flex Workshop Schedule.
17. Midway College (2001), Student financial aid, Midway College.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی